

Θεοῦ. Τῶνόντι, ὡς πατήρ μᾶς εὐσπλαγχνίζεται. Πολὺ πνευματικὸν ὄφελος δύναται τις νὰ λάβῃ ἀπὸ σω-
ματικὴν κακοπάθειαν. Εἰς μὲν τὰς ἡμετέρας νόσους
ἐμποροῦμεν ν' ἀποκτήσωμεν καρτερίαν, ὑπομονήν, καὶ
ταπεινοφροσύνην· εἰς δὲ τὰς ξένας μαθάνομεν τὴν συμ-
πάθειαν, τὴν ἀνοχήν, καὶ τὰς γενναίας θυσίας.

Ἀλλὰ τίς ἀμφιβάλλει ὅτι ἡ ὑγεία εἶναι προτιμότερα
τῆς ἀρρώστιας; Ἀς μανθάνωμεν λοιπὸν τοὺς νόμους
ἀφ' ὧν ἐξαρτᾶται, καὶ ἅς ὑπακούωμεν αὐτούς.

ΕΛΕΦΑΝΤΟΣ ΚΥΝΗΓΕΣΙΑ.

Τὰ ἐπόμενα ἔγραψεν Ἀγγλος ἀπὸ τὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας.

Τὴν 2αν Σεπτεμβρίου 1832, ἔμαθεν ὁ Εἰσπρά-
κτωρ τῆς Τιναβελλίας, ὅτι ἄγριοι τινες ἐλέφαντες εἶ-
χον φανῆναι εἰς τὰ περίξ τῆς Κουταλλάμ. Συνοδία κυ-
νηγῶν πάραυτα συνεκροτήθη, καὶ πολλοὶ ἐντόπιοι κυ-
νηγοὶ ἐμισθώθησαν. Εἰς τὰς ἑπτὰ ἡμισυ τὸ πρῶτ'
ἐκινήσαμεν ἑφιπποὶ ἀπὸ τὰς σκηνάς μας, καὶ ὠδεύσα-
μεν τρία μίλια εἰς ἀνοικτὸν τινα τόπον, ἔχοντα ἐξ
ἐνὸς μέρους ὀρυζῶνας, ἐκ δὲ τοῦ ἄλλου δάσος. Ἀφοῦ ἐπε-
ριμείναμεν ἀρκετὴν ὥραν, ὁ ὄπλαρχηγὸς Β. καὶ ἐγὼ,
διαβάντες τοὺς ὀρυζῶνας, ἐστάθημεν ὑπὸ τὴν σκιάν
δένδρου. Εἰς τὴν θέσιν ταύτην, ἠκούσαμεν τὸ σάλπι-
σμα ἐλέφαντος· ἐτρέξαμεν δὲ πάραυτα διὰ μέσου τῶν
ὀρυζῶνων μέχρι τῶν γονάτων καταλασπωθέντες, ἀλλὰ
καταίως· ἐφθάσαμεν μόνον εἰς τὰ ἔχνη ἐνὸς ἀπὸ τὰ
ζῶα, ἔπειτα δ' ἐτρέξαμεν ἐπτακοσίους πῆχεις μέσα εἰς
τὸ δάσος. Τίποτε ὁμῶς μὴ ἀνακαλύψαντες ἐνταῦθα,
ἐγὼ μὲν καὶ ὁ ὄπλαρχηγὸς Β. ὑπήγαμεν εἰς τὴν κοίτην
τοῦ ποταμοῦ, ὅπου εἶχομεν ἰδεῖν τὰ ἔχνη, ὁ δὲ Εἰσ-
πράκτωρ ἐμβῆκεν εἰς τὸ δάσος. Ἀποτυχόντες καὶ
ἀνυπόμονοι, σχεδὸν ἀπεφασίσαμεν, παραιτηθέντες ἀπὸ
τοῦ κυνήγιον, νὰ ἐπιστρέψωμεν οἴκαδε· ἀλλὰ τὴν στιγ-
μὴν ταύτην μετεμψυχώθημεν, ἀκούσαντες δύο πυροβο-
λήσεις ἐμπροσθέν μας, ἀμφοτέρας τοῦ Εἰσπράκτορος.
Ἐδράμομεν ὅσον τάχιστα, δάση, λαγκάδια, καὶ ρυά-
κια διερχόμενοι, ἕως, τέλος, ἀπὸ τὴν κορυφὴν φάραγ-
γος εἶδομεν τοὺς ἐλέφαντας. Ἦτον αὕτη στιγμή με-
γάλης συγκινήσεως. Ἀπαντες ἤμεθα διεσκορπισμένοι.
Ὁ Εἰσπράκτωρ εἶχε πιάσει τὴν μέσσην ὁδὸν, ὁ ὄπλαρ-
χηγὸς Β., κυνηγοὶ τινες, καὶ ἐγὼ τὴν ἀριστεράν, ἄλλοι
δὲ τινες συμβοηδοὶ μας κατέβαινον ἀπὸ τὴν δεξιάν.
Τὸ κατ' ἐμὲ οὐδὲν ἀκόμη ἐβλεπον παρ' ἐν τι, τὸ ὅποιον
μ' ἐφαίνετο καλύβη ἐντοπίων ἐστεγασμένη με φύλλα·
ἀλλ' ἀφοῦ ὀλίγους πῆχεις προσχώρησα, μοῦ παρέστη αἰ-
φνιδίως εἰς τὴν ὄρασιν ἡ παμμεγέθης κεφαλὴ τοῦ ἐλέ-
φαντος ἄνωθεν τοῦ δάσους περισειομένη, ἐντὸς δεκα-
πέντε πηγῶν ἀπὸ ἡμᾶς. Ὁ ὄπλαρχηγὸς Β. καὶ εἰς κυ-
νηγὸς ἦσαν καὶ αὐτὸ ἐμπροσθέν μου· ὅλοι ἐπυροβόλησα-
μεν ταυτοχρόνως, καὶ εἰς τόσον εὐθεῖαν γραμμὴν, ὥστε
ἡ ἄκρα τοῦ πυροβόλου μου ἐκτύπησε τὸν κυνηγόν, τὸν
ὅποιον καὶ κατὰ πρῶτον ἐνόμισα ὅτι εἶχον τουφεκίσειν.
Τὸ συμβεβηκὸς τοῦτο, μολοντί ἐπὶ τέλους ἐφάνη ἀσά-
μαντον, μ' ἐτάραξεν ὀλίγον τι. Ὁ δὲ μέγας ἐρεθισμός,

τὸν ὅποιον ἐπροξένησεν ἡ κατὰ πρώτην φορὰν ὄψις ἀγρί-
ου ἐλέφαντος ἐλευθέρου καὶ εἰς τὴν φυσικὴν αὐτοῦ κατὰ-
στασιν, διήγειρεν αἰσθήματα ἐλπίδος καὶ φόβου, ἐκτε-
νῇ καὶ ἀπερίγραπτα.

Τὸ τρομακτικὸν φαινόμενον τοιοῦτου παμμεγέθους
ζῴου ἐξέστησεν ἡμᾶς, καθότι μάλιστα ἐτύχομεν δια-
σκορπισμένοι κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν. Ὁ ἐλέφας
μετὰ φρικώδους σαλπίσματος ὤρμησε κατὰ τινος, τὸν
ὅποιον δὲν ἠμποροῦσα νὰ ἴδω, ἀλλὰ προχωρήσας εἶδον
εὐθεὶς τὸν Εἰσπράκτορα τρέχοντα χωρὶς πύλου ἢ πυρο-
βόλου, καὶ τὸν ἐλέφанта ἐξοπίσω του. Ἀμέσως ἐπυ-
ροβόλησα, σκοπεύων νὰ κτυπήσω ζωτικὸν τι μέρος ὑπο-
κάτω τοῦ ὠτίου· ἡ βολὴ ἐκτύπησε μὲν, ἀλλὰ κατὰ δυσ-
τυχίαν χωρὶς τὸ ποθοῦμενον ἀποτέλεσμα. Ὁ δοῦλός
μου, ὅστις ἐκράτει γεμισμένον τουφέκιον, ἐξεπίτηδες
διὰ τοιαύτην χρεῖαν, ἔστεκε δέκα ἢ δεκαπέντε πῆχεις
μακρὰν ἀπὸ ἐμὲ, πολὺ διάστημα εἰς τοικύτην ὥραν·
ἀλλ' ὅσον τάχιστα ἠλλάξαμεν τουφέκια. Εὐθεὶς ἐστρά-
φην, καὶ τὴν στιγμὴν ταύτην τὸ θηρίον ἐπίασε τὸν Εἰσ-
πράκτορα, καὶ τὸν ἐσῆκωσε ἀπὸ τὴν γῆν. Χωρὶς
ἀναβολὴν ἐστάθμισα τὸ πυροβόλον μου, με τὴν ἐλπίδα
ὅτι ἠμποροῦσε νὰ τύχῃ ὥστε νὰ σώσω αὐτόν. Ὁ ἐλέ-
φας περιστράφη εἰς μέρος τοῦ δένδρου, κρατῶν εἰσέτι
με τὴν προβοσκίδα τὸν Εἰσπράκτορα, καὶ εἶδον ὅτι
μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ δὲν ὑπῆρχεν ἐμπό-
διόν τι· ἔσυρα λοιπὸν, καὶ κατὰ θείαν πρόνοιαν τὸν
εὐρήκα εἰς τὸν ἀριστερὸν ὀφθαλμόν. Ἐκλονήθη, ἐσκόν-
δαψεν, ἔρριψε τὸν Εἰσπράκτορα, καὶ ἀνεχώρησε χωρὶς
νὰ τὸν πατήσῃ. Ὁρμησα τότε εἰς τὰ ἐμπροσθεν,
σκοπὸν ἔχων ν' ἀδειάσω καὶ τὸ δεύτερόν μου λαμνίον·
ἀλλ' ἐπειδὴ μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τοῦ ἐλέφαντος ἐμεσολάβη-
σαν πράγματά τινα, διέφυγε, καὶ ὅπως ἐγένινεν ἄφαντος
ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς μου. Ὁ Εἰσπράκτωρ ἔκειτο κα-
ταγῆς ὡς νεκρός· πόνος δὲ καὶ ζάλη ἐπίασεν ἐμὲ εἰς
τὴν κεφαλὴν· ἐνῶ διευθυνόμενη πρὸς αὐτόν, ἐκινήθη,
καὶ ἐβόήθησεν αὐτὸς ἑαυτόν, πιάσας τὸ δένδρον· ἔσπεν-
σα τότε, καὶ τὸν εὐρήκα ὡς ἀναστάντα ἐκ τοῦ τάφου,
με νεκρικὴν ὠχρότητα εἰς τὸ πρόσωπον· εἶδον αἶμα,
ἀλλ' ἦτο τοῦ ἐλέφαντος, στάζον ἀπὸ τὸ μέτωπόν του.

Οὐδέποτε θέλω λησμονήσειν μ' ὅποια αἰσθήματα
εἶδον τὸ τέρας ἐφορμῶν κατὰ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ μάλι-
στα μ' ὅποια αἰσθήματα εἶδον τὴν παμμεγέθη αὐτοῦ
προβοσκίδα περιτυλισσομένην καὶ ἀναλαμβάνουσαν τὸν
φίλον μου. Ὁ Εἰσπράκτωρ ἦτο φυσικὰ σχεδὸν λειπο-
θυμημένος· παρητήσαμεν τὴν καταδίωξιν, καὶ τὸν ἐφέ-
ραμεν ῥακίον καὶ νερόν, τὰ ὅποια τὸν ἐζωογόνησαν, καὶ
μᾶς εἶπεν ὅτι, ἀφοῦ ἐπροχώρησεν ἕως ὀκτὼ πῆχεις πλη-
σίον τοῦ ἐλέφαντος, ἐπυροβόλησε, στοχαζόμενος ὅτι
κατὰ τὸ σῆμα ἦθελεν ὀπισθοδρομήσειν· ἀντὶ τούτου
ἐφώρμησε κατ' αὐτοῦ. Ἐπυροβόλησε τότε καὶ δεύτε-
ρον πέντε πῆχεις μόνον μακρὰν τοῦ κτήνους, καὶ ἐφυ-
γεν, ἀλλὰ τὸ ζῶον ἐπρόφθασεν αὐτόν· ἔρριψε λοιπὸν
τὸ τουφέκιον κατεπάνω του, καὶ ἐζήτησε νὰ περιστρα-
φῇ εἰς δένδρον, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνος ἐπίσης πανοῦργος πε-

ριεστράφη ὁμοίως εἰς τὸ δένδρον, τὸν ἐπίασεν ἀπὸ τὸν τράχηλον, καὶ τὸν κατέρριψεν· ἐζήτησε τότε νὰ τὸν κεντρίσῃ· ἀλλὰ κατὰ θεῖαν πρόνοιαν οἱ χαυλιόδοντες ἐκτύπησαν εἰς τὴν γῆν ἐκατέρωθεν αὐτοῦ, καὶ οὕτω διεσώθη. Ὁ Εἰσπράκτωρ ἡσθάνθη ἔπειτα ὅτι ὁ ἐλέφας ἀνέλαβεν αὐτὸν μὲ τὴν προβοσκίδα του, ἤκουσεν ἐπομένως τὸ τουφέκισμά μου, καὶ πάραυτα εὐρέθη καταγῆς. Μίαν ἢ δύο στιγμὰς ἀπέμεινεν ἡσυχος ἐκεῖ, ἔπειτα δ' ἐκλινεν ἄλαρρά, καὶ εἶδεν ἐστραμμένα πρὸς αὐτὸν τὰ νῦτα τοῦ ἐλέφαντος.

Εἴκοσι βόλια τοῦλάχιστον πρέπει νὰ ἐπῆρε μεθ' αὐτοῦ ὁ ἐλέφας. Ἰσως δ' ἐπρόκρινε τὸν Εἰσπράκτορα διὰ τὸ στιλπνὸν λευκὸν χρῶμα τοῦ ἐνδύματός του.

Μετὰ τέσσαρας ἡμέρας ἐμάθομεν ὅτι κυνηγοὶ τινες εἶχον θανατώσειν τὸν ἐλέφанта, ὅστις περιπλανᾶτο εἰς τὸ μέρος ὅπου ἐπληγώθη. Ἦτο δὲ τὸ μῆκος δεκατέσσαρας πόδας, καὶ τὸ ὕψος ἑνδεκα. Αἱ βολίδες μου εἶχον κτυπήσειν αὐτὸν εἰς τὸν τράχηλον καὶ τὸ ἀριστερὸν ὄμμα, καὶ ἡ κεφαλὴ του ἦτο κατατρυπημένη.

ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ.

ΜΕΤΑ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ, οἱ Ἀπόστολοι, ἐμπλησθέντες τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἐπαρρησιάζοντο πανταχοῦ, τεθωρακισμένοι τὸ θάρρος καὶ τὴν ἀφοβίαν. Ὁ πρὸ μικροῦ ἀρνηθεὶς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς τὴν παιδίσκην αὐτὴν τοῦ Ἀρχιερέως κηρύττει ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ Ἀρχιερέως καὶ τῶν ὁμοβιάδων του, Ἄννα, Ἰωάννου καὶ Ἀλεξάνδρου, ὅτι δὲν ὑπακούει πλέον εἰς αὐτοὺς, ἀλλ' εἰς τὸν Θεόν· εἰς τὴν καλουμένην Ἰσραὴλ Πύλιν τοῦ Ἱεροῦ ἔμπνους ἔρχεται, στερεώσας τὰς βάσεις καὶ τὰ σφυρὰ χλωῦ τινος· ὁ λαὸς ἑκθαμβος τρέχει πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ Καϊάφας, στήσας αὐτὸν εἰς τὸ μέσον, ἐρωτᾷ, Ἐν ποίᾳ δυνάμει καὶ ἐν ποίῳ ὀνόματι ποιεῖς ταῦτα;— Ἀρχοντες τοῦ λαοῦ, ἀποκρίνεται ὁ ἐνθους μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ· Ἀρχοντες τοῦ λαοῦ καὶ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ, γνωστὸν ἔστω εἰς πάντας ὑμᾶς καὶ εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ποιῶ ταῦτα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, τὸν ὁποῖον ἐσταυρώσατε. Οὗτος ὑπῆρξεν ὁ λίθος ὁ ἐξουθενήμενος παρ' ὑμῶν τῶν οἰκοδομούντων, ὁ γενόμενος εἰς κεφαλὴν γωνίας.

Ἅγιος ἐνθουσιασμός κυριεύει τὰς καρδίας τῶν πρώτων Χριστιανῶν κατὰ τὸν πρῶτον αἰῶνα. Οἱ πλοῦσιοι αὐτῶν πωλοῦσι τὰ κτήματα καὶ τὰς ὑπάρξεις των, καὶ διαμερίζουσιν αὐτὰ εἰς ὅλους. Ὅλοι ζῶσιν ἐν ἀγαλλιάσει, ἐν ἀφελείᾳ καρδίας, ὅλοι ἐν ἰσότητι, καὶ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καταβαίνει ἐπὶ πάντας.

Ὁ δυνάστης Κανδάκης καθήμενος ἐπὶ τοῦ ἄρματος ἐπιστρέφει ἐκ τῆς Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν Αἰθιοπίαν. Ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος ἀνοίξας τὸ στόμα πρὸς αὐτὸν εὐαγγελίζεται τὴν φιλοσοφίαν τοῦ Χριστοῦ. Πιστεύω καὶ παραδέχομαι ταύτην, φωνάζει ὁ βάρβαρος· καὶ ῥύακα βλέπων κατὰ τὴν ὁδόν, Ἰδοὺ ὕδωρ, λέγει πρὸς

τὸν Φίλιππον· ἰδοὺ ἀπόλουσε τὸν παλαιὸν σαρκικὸν ἄνθρωπον, καὶ βάπτισέ με ἁγνὸν καὶ πνευματικόν.

Ὡς νὰ μὴ εἶχεν ἡ Ἰουδαία κινδύνους ἀρκοῦντας καὶ καταδιώξεις ἀρκοῦσας, οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ διαμοιράζονται τὰς βασάνους ὅλων τῶν βασιλείων, καὶ διασπείρονται εἰς τὴν οἰκουμένην· ἐπιλαμβάνονται τοῦ ἀτιθάσσου κόσμου, καὶ τὸν μαλακύνουσι· καὶ καθὼς ὁ καταβαίνων ἐξ οὐρανοῦ ὑετὸς δίδει ἄρτον εἰς βρῶσιν, οὕτως ὁ θαυματουργὸς λόγος τοῦ Ἰησοῦ δίδει τροφήν εἰς τὰ ἔθνη· ἡ δὲ κολοσσαία δύναμις τῆς Ῥώμης εἰς τὸν ἱστορικὸν ἐνθυμίζει τὴν ὑπὸ τοῦ προφήτου Δανιὴλ ἀναφερομένην ἐκείνην εἰκόνα, τῆς ὁποίας ἦτον ἡ κεφαλὴ ἐκ χρυσοῦ, αἱ χεῖρες ἐξ ἀργύρου, οἱ μῆροί ἐκ χαλκοῦ, καὶ οἱ πόδες ἐξ ὀστράκου. Ὁ Χριστιανισμός ἀπεσχίσθη ὡς λίθος ἄνωθεν, καὶ τῆς ὑπερφυοῦς ἐκείνης εἰκόνης ἐπάταξε τοὺς ὀστρακίνους πόδας, καὶ μετέβαλεν αὐτὴν εἰς κονιορτόν· ὁ δὲ λίθος ὁ πατάξας τὸ εἶδωλον ἔγεινεν ὁρος μέγα, καὶ ἐπλήρωσε τὴν γῆν.

Ὁ Ἰησοῦς παρέλαβε μαθητάς, ἀλειψ ἀγραμμάτους· ἀλλὰ τὸ κήρυγμα κυριεύει τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ὑπὸ ἀλιέων μεταφερόμενον, καὶ εἰς οὐδὲν βλάπτει τῶν κηρύκων ἡ εὐτέλεια, ἀλλ' ἡ τοῦ κηρυττομένου θρησκευματος ἰσχὺς ἀνατρέπει πάντα τὰ περιφράγματα. Καὶ ἡ Ἑλληνικὴ διάλεκτος, καὶ ἡ Ῥωμαϊκὴ μοναρχία, ἡ μὲν γενικὴ γλῶσσα, ἡ δὲ γενικὴ κυβέρνησις τοῦ τότε πεφωτισμένου κόσμου, ἐκκενοῦσι μὲν πᾶν βέλος κατ' αὐτοῦ τοῦ θρησκευματος, ὑποχείριοι δὲ τελευταῖον γενόμεναι, καθιστῶνται τούτου αἱ ἰσχυρότεροι σύμμαχοι. Οὕτως, ὁ σταυρὸς ἐξετάθη μὲν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ σταυροῦ ἐκτείνας τὰς χεῖρας συνήγαγεν εἰς αὐτὸν τὰ ἔθνη. Οὕτως, ὁ σταυρὸς ἠπλώθη μὲν κατὰ τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ διὰ τοῦ σταυροῦ ὁ κόσμος ἐπληρώθη ἀληθείας· καὶ καθὼς, ἡλίου φανέντος, τὸ σκότος ἀποδιώκεται, καὶ τὰ θηρία εἰς τὰς ἑαυτῶν φωλεὰς ὑποκρύπτονται, καὶ ἀνδροφῶνοι λησται εἰς τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων ἀνατρέχουσιν, οὕτως ἀπὸ τῆς γῆς διώκεται τὸ σκότος, καὶ ἀφανίζονται τύραννοι καὶ βασανιστήρια, Δρυῖδες καὶ ἀνθρωπίνων σαρκῶν θυσιαστήρια. Πᾶν ὅ,τι θεῖον, πᾶν ὅ,τι μέγα, πᾶν ὅ,τι ὠφέλιμον ἢ ἀρχαία Ἑλληνικὴ φιλοσοφία ὑπέκρυπτεν εἰς ὀλίγους, τοῦτο τὸ πρόδρομον φῶς, λαμβάνον ἡλιακὴν τὴν λαμπρότητα, διαχύνεται εἰς ἅπασαν τὴν γῆν, καὶ εἰσδύει εἰς τὰς καρδίας καὶ εἰς τοὺς νόας ἐν εἰδεί θρησκευματος καὶ θερμαίνον καὶ φωτίζον, καὶ ὡς θρησκευμα διατηροῦν τὴν δεσποτείαν αὐτοῦ· καὶ τῆς τοῦ Σωκράτους ἠθικῆς καταδικωμένης τὸ πάλαι, παμπληθεῖς φιλόσοφοι ἀπὸ τοῦ ἱερατικοῦ ἄμβωνος μετὰ τῶν λαῶν φιλοσοφοῦσιν.

Ὁ Θεὸς ἐπλασε τὴν γυναικα, καὶ ἰδὼν αὐτὴν ἐμεδίασε, λέγουσιν οἱ ποιῆται, διὰ τὴν καλλονὴν τοῦ δημιουργήματός του· ἔθεσε δὲ ταύτην πλησίον τοῦ ἀνδρὸς εἰς παράδεισον καὶ τόπον ὑπερφέροντα τῆς κτίσεως, καὶ καταλαμπόμενον ἀπὸ πάσας τὰς ἀνατολάς τῶν ἀστρων.

Ἄλλ' ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐλθὼν εἰς τὴν γῆν εὗρε τὴν